

การศึกษาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของนักเรียนระดับปฐมวัย
ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านไทย

**A Study of the Ability to Control Muscles of Early Childhood Students
with Slightly Mental Retardation through Folk Games**

ยุพิน สีแก่*

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ ของนักเรียนระดับปฐมวัยที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย ก่อนและหลังการจัดกิจกรรม โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงทดลอง แบบกลุ่มเดียว ทดลองก่อนและหลังทำกิจกรรม กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับปฐมวัยที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย โรงเรียนสาธิตละอออุทิศ ศูนย์การศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านไทย และ แบบประเมินความสามารถการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ จำนวน 30 ข้อ 30 คะแนน ประกอบด้วย 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการเดิน การยืน ทักษะการวิ่ง ทักษะการกระโดด และ ทักษะการทรงตัว ใช้เวลาในการทดลอง 10 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน คือ วันละ 1 กิจกรรม กิจกรรมละ 3 ครั้ง ครั้งละ 45 นาที รวมทั้งหมด 30 ครั้ง ผู้วิจัยทำการจัดกิจกรรมด้วยตนเองดังนี้

ทดสอบก่อนการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านไทยกับนักเรียนระดับปฐมวัยที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย โดยใช้ แบบประเมินความสามารถการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ จำนวน 30 ข้อ 30 คะแนน ประกอบด้วย 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการเดิน การยืน ทักษะการวิ่ง ทักษะการกระโดด และ ทักษะการทรงตัว

ดำเนินการทดลองโดยผู้วิจัยจัดกิจกรรมให้กับกลุ่มทดลองด้วยตนเองเป็นเวลา 10 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน ครั้งละ 45 นาที ในช่วงเวลา 9.30-10.15 นาฬิกา รวม 10 กิจกรรม 30 ครั้ง และหลังทดสอบการจัดกิจกรรมแต่ละครั้ง มีการประเมินความสามารถการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ที่มีทักษะสอดคล้องกับกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านไทย

การเก็บรวบรวมข้อมูล เก็บจากกลุ่มกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบการประเมินความสามารถการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ จากการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านไทย แต่ละข้อมีเกณฑ์คะแนน คือ ทำได้ ให้ 1 คะแนน ทำไม่ได้ให้ 0 คะแนน ประเมินความสามารถการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่โดย วิธีการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนน ระหว่าง ก่อน และ หลังการจัดกิจกรรม

* ผู้ประสานงานหลัก (Corresponding Author)
email: Yupin_AEY@hotmail.com

ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ ของกลุ่มตัวอย่าง สูงขึ้นหลังการจัดกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีพัฒนาการด้านอื่นๆ เพิ่มขึ้นเช่นทักษะทางภาษา ทักษะทางสังคม การมีปฏิสัมพันธ์ในการเล่นกิจกรรมกับกลุ่มเพื่อนได้ดีขึ้น

คำสำคัญ: กล้ามเนื้อมัดใหญ่ นักเรียนระดับปฐมวัย ความบกพร่องทางสติปัญญา

Abstract

The objective of the study of the ability to control muscles of early childhood students with slightly mental retardation through folk games was to study the ability to control the muscles of the early childhood students with slightly mental retardation, and to compare the ability to control the muscles of those students before and after organizing the folk games.

The sample group used in this research was 6 early childhood students with slightly mental retardation studying in the 1st semester of 2011 at La-orutis Demonstration School, Special Education Center. All of them were studying in the 3rd year of kindergarten, 3 girls and 3 boys. The sample group was selected by using specify sampling method. The research methodology was to conduct the experiment through Thai folk games for 10 weeks, 1 activity for each week, and 3 times for 1 activity, and each time for 45 minutes. Total activity was 30 activities. The research was evaluated by using the 30-question evaluation form on the ability to control the muscles through folk games, which covered walking skill, standing skill, running skill, jumping skill, and balance skill, created by the researcher. The data was analyzed by using statistics, percentage, average, standard deviation, and t-test.

The study result showed that

1. The efficiency of the folk games for the early childhood students with slightly mental retardation was equal to 85.57/92.23, which was higher than the set standard of 80/80.
2. The ability to control muscles of early childhood students with slightly mental retardation through folk games after playing folk games was in good level in average.
3. The ability to control muscles of early childhood students with slightly mental retardation through folk games after playing folk games was higher than that before playing folk games with statistical significance at 0.05.

Keywords: Muscles, Early Childhood Students, Mental Retardation

บทนำ

มนุษย์เป็นทรัพยากรทางธรรมชาติ การพัฒนาประเทศจำเป็นต้องพัฒนามนุษย์ตั้งแต่วัยเด็กเพราะกระบวนการพัฒนาในวัยเด็กนั้นจะเป็นพื้นฐานอันมั่นคงสำหรับความสำเร็จในวัยผู้ใหญ่ วัยเด็กเป็นระยะที่สำคัญและมีความหมายมากที่สุด ในการพัฒนาด้านอารมณ์ สังคม การเติบโตทางร่างกายและสติปัญญา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กปัญญาอ่อน ช่วงวัยแรกเกิด - 6 ขวบ เป็นช่วงวัยสำคัญที่สุดที่เด็กควรได้รับการดูแลในเรื่องสุขภาพทั้งร่างกายและจิตใจ ตลอดจนการกระตุ้นพัฒนาการให้เกิดทักษะการเคลื่อนไหว ทักษะการใช้กล้ามเนื้อเล็กและ กล้ามเนื้อใหญ่ (ประภคติ พูลพัฒน์, 2547, หน้า 57)

สำหรับเด็กที่ความบกพร่องทางด้านสติปัญญานั้น จะมีพัฒนาการต่างๆ ล่าช้าโดยเฉพาะทักษะทางด้านกล้ามเนื้อมัดใหญ่ในการเคลื่อนไหวจะด้อยกว่าเด็กปกติในวัยเดียวกัน กล้ามเนื้อมัดใหญ่จะไม่แข็งแรง อ่อนนิ่ม

ข้อต่อต่างๆ ยึดได้มากโดยเฉพาะเด็กกลุ่มอาการดาวน์ซินโดรม ความสามารถที่จะผ่านแต่ละขั้นตอนเป็นไปอย่างล่าช้าและมีข้อจำกัด การรับรู้และการเรียนรู้ไม่เหมาะสมกับอายุจริง ดังนั้นควรมีการพัฒนาทักษะกล้ามเนื้อ มัดใหญ่ก่อน ซึ่งกล้ามเนื้อมัดใหญ่มีหน้าที่สำคัญในการเคลื่อนไหวอวัยวะหรือส่วนต่างๆ ของร่างกาย และยังช่วยในการทรงตัวเพื่อทำกิจกรรมต่างๆ เช่น การเดิน การวิ่ง การกระโดด จึงจำเป็นอย่างหนึ่งที่จะต้องฝึกกล้ามเนื้อให้แข็งแรง เพื่อที่จะสามารถทำกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (สุวิมล อุดมพิริยะศักดิ์, 2548, หน้า 48) การส่งเสริมโดยการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับขั้นพัฒนาการของเด็กจะเป็นสิ่งที่ช่วยให้เด็กได้พัฒนาได้รวดเร็วและพัฒนาได้สูงสุดตามศักยภาพ ในเรื่องการจัดกิจกรรมให้เด็กได้พัฒนากล้ามเนื้อต่างๆ นั้นสามารถทำได้โดยผ่านเกมการเล่นพื้นบ้านไทย เนื่องจากพัฒนาการทางด้านกล้ามเนื้อมัดใหญ่เกิดขึ้นก่อนการพัฒนาการประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อมัดเล็ก (เบญญา ชลชานนท์, 2536, หน้า 39)

การเล่น สอนให้เด็กรู้จักเหตุผล การปรับตัวให้เข้ากับสังคม อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ รู้จักกติกาในสังคม รู้จักแบ่งปัน ทำให้เด็กมีสัมพันธภาพที่ดีกับบุคคลอื่น นอกจากนั้นการเล่นทำให้เด็กมีอารมณ์แจ่มใสรู้จักควบคุมอารมณ์ของตนเอง ด้านสติปัญญา การเล่นทำให้เด็กมีโอกาสแสดงความคิดตามสภาพแวดล้อมมีโอกาสแสดงออกเรียนรู้ที่จะใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ส่งเสริมให้เกิดจินตนาการ การเล่นเกมพื้นบ้านไทยสำหรับเด็กมีลักษณะเป็นทั้งเกม ซึ่งสามารถใช้วัสดุ อุปกรณ์ที่หาได้ง่ายตามพื้นบ้าน ราคาถูก สะดวกสบายและประหยัด ไม่มีกติกาที่ซับซ้อน เป็นการละเล่นเพื่อออกกำลังกาย เพื่อเสริมสร้างพลานามัยให้สมบูรณ์ ส่งเสริมทักษะต่างๆ ในการเคลื่อนไหว กิจกรรมการเล่นพื้นบ้านนั้นยังส่งเสริมพัฒนาการของเด็ก ทั้ง 6 ด้าน ซึ่งได้แก่ กล้ามเนื้อมัดใหญ่ ด้านกล้ามเนื้อมัดเล็ก ด้านภาษา ด้านสติปัญญา ด้านอารมณ์ และสังคม (สำราญ ผลดี, 2552, หน้า 3)

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้ศึกษาจึงสนใจศึกษาความสามารถใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ จากการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านไทยให้กับนักเรียนระดับชั้นปฐมวัยที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญาระดับเล็กน้อย เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางกล้ามเนื้อใหญ่ ซึ่งมีความจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่ง ต่อการพัฒนาทักษะทางด้านร่างกาย เมื่อสภาวะทางร่างกายเหมาะสม การประสานสัมพันธ์ ระหว่างระบบประสาทกับกล้ามเนื้อสัมพันธ์กันแล้วระบบสมองก็จะดีขึ้นตามลำดับ

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของนักเรียนระดับปฐมวัยที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเล็กน้อย ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านไทย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรได้แก่ นักเรียน ระดับปฐมวัยที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเล็กน้อย โรงเรียนสาธิตละอออุทิศ ศูนย์การศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
2. กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนระดับปฐมวัยที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเล็กน้อย กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนสาธิตละอออุทิศ ศูนย์การศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 6 คน เป็นนักเรียนหญิง 3 คน นักเรียนชาย 3 คน ซึ่งเลือกมาแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ใช้วิธีการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยใช้การทดลองแบบ One Group Pretest-Posttest Design เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. เครื่องมือในการทดลองเป็น กิจกรรมการเล่นพื้นบ้านไทยในการพัฒนาทักษะกล้ามเนื้อมัดใหญ่ จำนวน 10 กิจกรรม ดังนี้ รีรีข้าวสาร มอญซ่อนผ้า ลิงชิงหลัก น้ำขึ้นน้ำลง กระต่ายขาเดียว รำวงชิงแก้ว ตีกรรเชียงแข่ง ปลาหมอตกทะเล เข่งไถ่ต๋อง ตั้งต๋องต่อ ใช้เวลาในการทดลอง 10 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน คือ วันละ 1 กิจกรรม กิจกรรมละ 3 ครั้ง ครั้งละ 45 นาที รวมทั้งหมด 30 ครั้ง
2. เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลแบบประเมินความสามารถการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ จำนวน 30 ข้อ 30 คะแนน โดยประเมินให้ครอบคลุม ทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการเดิน การยืน ทักษะการวิ่ง ทักษะการกระโดด ทักษะการทรงตัว มีการประเมินความสามารถใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ที่มีทักษะสอดคล้องกับกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านไทย กิจกรรมละ 3 ข้อ รวมทั้งหมด 30 ข้อ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. 2546 คู่มือการใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. 2546 และศึกษาจากเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวกับกิจกรรมการเล่น พื้นบ้านไทย และทักษะกล้ามเนื้อมัดใหญ่ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านไทย
2. คัดเลือกกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านไทย จำนวน 10 กิจกรรม ที่สามารถส่งเสริมให้เด็กได้พัฒนาทักษะกล้ามเนื้อมัดใหญ่ โดยครอบคลุม 4 ทักษะได้แก่ ทักษะการเดิน การยืน ทักษะการวิ่ง ทักษะการกระโดด ทักษะการทรงตัว
3. นำความรู้จากการศึกษาเอกสาร และการคัดเลือกกิจกรรมมาจัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านไทย จำนวน 10 แผน

4. นำแผนการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านไทยนำไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ด้านการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย มีความเชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรมด้านปฐมวัย มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับทักษะกล้ามเนื้อมัดใหญ่ และการจัดกิจกรรมปฐมวัย จำนวน 5 ท่านเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ
5. นำแผนการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านไทยไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ
6. นำแผนการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านไทยไปทดลองใช้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนสาธิตละอออุทิศ ศูนย์การศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
7. นำแผนกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านไทยไปใช้ในการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเล็กน้อย กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปฐมวัย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนสาธิตละอออุทิศ ศูนย์การศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตจำนวน 6 คน

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเล็กน้อย ระดับชั้นปฐมวัย มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้ E_1/E_2
2. วิเคราะห์ความสามารถการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเล็กน้อย ระดับชั้นปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านไทย
3. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความสามารถใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเล็กน้อย ระดับชั้นปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านไทย

ผลการศึกษา

1. ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเล็กน้อย ระดับชั้นปฐมวัย มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้ E_1/E_2 ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเล็กน้อย ระดับชั้นปฐมวัยระหว่างการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านไทย ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 25.67 คิดเป็นร้อยละ 85.57 และความสามารถการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ จากการประเมินหลังการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 27.67 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 92.23 แสดงว่า กิจกรรมการเล่นพื้นบ้านไทย มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ เท่ากับ 85.57/ 92.23 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ (E_1/E_2 เท่ากับ 80/80) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าประสิทธิภาพของกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเล็กน้อย ระดับชั้นปฐมวัย

นักเรียนคนที่	คะแนนระหว่างจัดกิจกรรม										แบบประเมิน	คะแนน
	กิจกรรมการเล่นพื้นบ้านไทย										ระหว่าง	หลัง
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	จัดกิจกรรม	จัดกิจกรรม
											คะแนนที่ได้	คะแนนที่ได้
1	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	30	
2	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	30	
3	2	1	1	1	2	2	2	3	2	3	20	
4	2	2	3	3	3	3	3	3	3	3	28	
5	2	2	3	3	3	3	3	3	3	3	28	
6	1	2	2	2	1	2	2	2	3	2	19	
คะแนนรวมที่ได้	13	13	15	15	15	16	16	17	17	17	154	166
ค่าเฉลี่ย	25.67											27.67
ร้อยละ	85.57											92.23
ค่าประสิทธิภาพ	E_1											E_2

2. ความสามารถการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเล็กน้อย ระดับชั้นปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านไทย ก่อนการทดสอบความสามารถ การใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ โดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.66 คิดเป็นร้อยละ 45.53 ซึ่งมีความสามารถการใช้กล้ามเนื้อ มัดใหญ่ อยู่ในระดับพอใช้ หลังการทดสอบมีความสามารถ การใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 27.67 คิดเป็นร้อยละ 92.23 ซึ่งมีความสามารถ การใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่อยู่ในระดับดี ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ความสามารถการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเล็กน้อย ระดับชั้นปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านไทย

คนที่	คะแนนเต็ม	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง	
		คะแนน	ระดับความสามารถ	คะแนน	ระดับความสามารถ
1	30	19	พอใช้	30	ดี
2	30	16	พอใช้	30	ดี
3	30	8	ต้องปรับปรุง	25	ดี
4	30	17	พอใช้	29	ดี
5	30	17	พอใช้	28	ดี
6	30	5	ต้องปรับปรุง	24	ดี
\bar{x}		13.66	พอใช้	27.67	ดี
S.D.		5.71		2.58	
ร้อยละ		45.53		92.23	

3. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความสามารถการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเล็กน้อย ระดับชั้นปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านไทย ความสามารถการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ โดยการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านไทยให้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเล็กน้อย ระดับชั้นปฐมวัย ก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ย 13.66 หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ย 27.67 ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยหลังการทดลองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ สูงกว่าก่อนการทดลอง ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ความแตกต่างความสามารถการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเล็กน้อย ระดับชั้นปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านไทย

คนที่	คะแนนความสามารถที่ใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ (30 คะแนน)		ผลต่างของคะแนน ก่อนและหลังการทดลอง (D)
	ก่อนการจัดกิจกรรม (x)	หลังการจัดกิจกรรม (y)	
1	19	30	11
2	16	30	14
3	8	25	17
4	17	29	12
5	17	28	11
6	5	24	19
\bar{x}	13.66	27.67	14.01
S.D.	5.71	2.58	
			t = -10.24

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การอภิปรายผล

จากการศึกษาความสามารถที่ใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ โดยการจัดกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านไทยสำหรับนักเรียนระดับปฐมวัย ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเล็กน้อย ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้สร้าง มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.57/92.23 หมายความว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนน จากการประเมินความสามารถที่ใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ ระหว่างการจัดกิจกรรมและหลังการจัดกิจกรรม การละเล่นพื้นบ้านไทย ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา แสดงว่ากิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ (สนธยา โชติสวัสดิ์, 2550) ดังนั้นความสามารถที่ใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านไทย ส่งผลให้ความสามารถการละเล่นพื้นบ้านไทย ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สูงขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ย 27.67 หมายถึง ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ อยู่ในระดับดี และจากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย คะแนนก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านไทย จะเห็นว่า ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ หลังการจัดกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านไทย สูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก กิจกรรมที่นำมาใช้กับนักเรียนนั้นเป็นกิจกรรมที่น่าสนใจ โดยผู้วิจัยจำแนกตามความยากง่ายของกิจกรรม เริ่มจากกิจกรรมที่ง่าย ไปหากิจกรรมที่ยากขึ้น ในแต่ละกิจกรรมนั้นทำให้ได้การพัฒนาความสามารถที่ใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่อย่างเป็นขั้นตอน และการมีบทเพลงประกอบการจัดกิจกรรม เกิดความสนุกสนาน ในการปฏิบัติกิจกรรม และเกิดความพร้อมที่จะเรียนรู้เต็มที่ สอดคล้องกับ (สุภลักษณ์ ชัยภาณุเกียรติ, 2545)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปปฏิบัติ

1.1 จากผลการวิจัยการนำกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านไทยมาจัดกิจกรรม ให้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเล็กน้อย ระดับชั้นปฐมวัย ต้องตระหนักถึงความยากง่ายของกิจกรรมว่ามี ความเหมาะสมตามพัฒนาการของนักเรียน โดยเริ่มจากกิจกรรมที่ง่ายไปสู่กิจกรรมที่ยากขึ้นเพื่อให้ นักเรียนสามารถปฏิบัติได้ เกิดความมั่นใจ เกิดความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรม สนุกสนาน ร่าเริง และมีอารมณ์แจ่มใส

1.2 การใช้อุปกรณ์และสื่อที่น่าสนใจ เช่น เครื่องให้จังหวะ กลอง เสียงเพลง ลูกผ้า ไม้หลัก ม้านั่ง เบาะ ตุ๊กตา แก้วน้ำ เป็นต้น ทำให้นักเรียนมีความสนุกสนานและมีความตั้งใจในการปฏิบัติกิจกรรมเพิ่มมากขึ้น

1.3 การปฏิบัติกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านไทย นักเรียนจะให้ความร่วมมือมากขึ้นถ้ามีอุปกรณ์ที่ประยุกต์มาประกอบกิจกรรม กิจกรรมทุกกิจกรรมครูจะต้องร่วมทำกิจกรรมกับนักเรียนทุกครั้งเพื่อช่วยกระตุ้น ความสนใจและความมั่นใจของนักเรียนในการทำกิจกรรม จะทำให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานและให้ความสนใจในการทำกิจกรรมในครั้งต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัย ความสามารถการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเล็กน้อย ระดับชั้นปฐมวัย โดยนำกิจกรรมอื่นๆ มาใช้ เช่น การศึกษาความสามารถใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่จากการนำการเล่นโยคะ

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยความสามารถใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านไทย สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องประเภทอื่นๆ ด้วย

2.3 ควรมีการศึกษาวิจัย การใช้กิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านไทย เพื่อพัฒนาทักษะด้านอื่นๆ เช่น การใช้กิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านไทย เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา การใช้กิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านไทย เพื่อพัฒนาทักษะกล้ามเนื้อเล็ก

เอกสารอ้างอิง

- เบญจา ชลธารันนท์. (2538). *รวมบทความวิชาการทางการศึกษาพิเศษ*. กรุงเทพฯ: สหธรรมมิก.
- ประภฤติ พูลพัฒน์. (2547). *การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาอ่อน*. กรุงเทพฯ: โครงการศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- สำราญ ผลดี. (2548). *การละเล่นเด็กไทย*. กรุงเทพฯ: มิตรสัมพันธ์กราฟิก.
- เบญจา ชลธารันนท์. (2536). *วิสัยทัศน์การปฏิรูปการศึกษาสำหรับคนพิการ: แนวโน้มและทิศทางในอนาคต*. วารสารปฏิรูปการศึกษา.
- สนธิยา โชติสวัสดิ์. (2550). *การศึกษาการพัฒนากล้ามเนื้อมัดใหญ่ของเด็กสมองพิการอายุ 4-7 ปี โดยใช้แผนกิจกรรมสร้างสรรค์*. ภาคนิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการศึกษาพิเศษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

สุภลักษณ์ ชัยภาณุเกียรติ์. (2545). การศึกษาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับรุนแรง (ระดับสติปัญญา 20-34) โดยใช้เกมการฝึกกล้ามเนื้อมัดใหญ่. ปรินญาณพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย สาขาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ผู้เขียน

อาจารย์ยุพิน สีแก่

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

email: Yupin_AEY@hotmail.com